

АБОНАМЕНТИ:

Въ стария, за 6 м. — 7 л.
И държавен . . . — 14 л.
И държавен . . . — 14 л.
И държавен . . . — 14 л.

ВЪСТНИКЪ ДОБРУДЖА

ОБЪЯВЛЕНИЯ:

16 ст. на кв. см.

Варна, мартъ 1918 г.

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ
Излиза понеделникъ, сряда и петък

Единството на фронтоветъ. — Да съгъстимъ редоветъ си. — Свободно пристанище. — Пресата за Добруджа. — Текстътъ на прелиминарния миръ съ Ромъния. — Печата за мирътъ съ Русия. — Споразумението между Русия и Ромъния за Бесарабия. — Равна Добруджа. — Хроника. — Таблица на освободенитъ отъ плънь и др.

Единството на фронтоветъ.

Обширнитъ фронтове, които днесъ сж арена на тържественъ борби, не могатъ да бъдатъ изолирани единъ отъ другъ; тѣ иматъ своята органическа връзка. Онова, което става при Вердюнъ не може да не бъде въ връзка съ събитията при Солунъ и обратно, накаръ даватъ области да сж на двата противоположни полюса на Европа. Идеалътъ въ световната война се изразява въ докарването цѣла хармония, координирането на всички дѣйствиа по разнитъ бойни театри, защото ехото на удара въ Палестина се разнася къмъ западъ и изгъ. Въ това отношение ние имаме голѣмо прѣдимство прѣдъ безчетната група на нашитъ непрителъ, които едва прѣди мѣсець въ Версаялъ можаха да дойдатъ до едно частично разбирателство, което, впрочемъ, подигра злѣтчи негодувания и ревности въ Лондонъ. Отъ досегашнитъ бойни дѣйствиа прѣдъ насъ стои единъ безспоренъ фактъ — при тържественъ отъ съгласиеното едно следъ друго поражения, нему никога не е липсвало общо прѣвнѣшаване въ количеството. Днесъ вече картината е значително промѣнена, защото излиза отъ строя единъ отъ главнитъ фабриканти на живото месо — Русия. И това само е достатъчно, за да възразимъ на версаялскитъ напъ, че тѣ много късно взематъ своето рѣшение. Наглежда, че това се съзирава и отъ силнитъ съгласиенски държави, въ чийто печатъ е овладѣлъ коммариътъ отъ прѣдстоящитъ офанзива на Олмъцъ. Тѣ само се питатъ, какъ ще бъде нанесенъ ударътъ. Terra incognita!

Когато се говори за единство на фронтоветъ, въпросътъ трѣбва да бъде разглежданъ отъ военно и политическо гледище.

Отъ военно становище необходимостта отъ единство на фронтоветъ е очевидна; задъ насъ стоятъ неосборителни факти отъ близкото минало. Съкрушителната сила на Четворния Съюзъ имаме своето равновѣсие въ пълното съгласуване дѣйствиата по разнитъ бойни театри. Тригодишния общъ боевъ животъ ни научи на една историческа истина — побѣждаватъ ония, които се разбиратъ по между си. И, когато ние вече закриваме фронта си отъ Балтийско до Черно море и отъ таиъ прѣзъ Армения, не трѣбва да забравяме тоа свещенъ урокъ, който ни сж прѣподавали ближати полководци отъ миналото. Иначе, ние може да се удавимъ на край и да изгубимъ всичко. Опасността още не е изчезнала. Трѣбва да знаемъ, че електрически токъ, който ще бъде даденъ на западъ ще прѣнесе, като мълния на солунския фронтъ, защото, казахме, таиъвъ е закона на съвременната война. Нѣко сандѣтели на страшнитъ погроми на Сърбия, Черна-гора, Русия и Ромъния, които не сж нико по-малко, освѣтъ естествено резултатъ на несогласуванитъ дѣйствиата и противорѣчие въ цѣлитъ. Отечествопристъпление е да се желаятъ такива грозни зрелища и въ нашата сряда. Държаватъ не сж фикция, а цѣлъ на народитъ. Хората добруватъ чрѣзъ своитъ отечествени кѣтото. Отдѣлната личностъ сама по себе си прилича на една ничтожна праминка, която може да бъде духана и отгисана отъ най-слабого повѣяване. Не е същото, обаче, и съ колективното цѣло; за неговото раздрусване и погизване сж нуждни силни бури, като тѣ, които днесъ вѣятъ въ Русия, която не знае чѣкътъ какъ и какъ ще свърши. Голматъ фактъ, който наблюдаваме не много далечъ отъ насъ е, че бурнитъ урагани докарватъ гибелта. Таиъвъ е закона на живота. Намъ ни го за-

вежа уния Кубратъ, чрѣзъ прѣдсмъртния си съвѣтъ къмъ своитъ синове. Той добръ бѣ познатъ и отъ Хамидовата Турция, която управляваше при неособено спокойствие десеткитъ разнопѣкени свои народи съ исторически девизъ „раздѣлай и владей“.

Крайтъ на войната се вижда, по той още не е дошълъ. Чакатъ ни още усилия, за да завършимъ съ завѣтитъ на своитъ дѣди и бащи — обединеното на България. Само така за насъ ще бъде гарантирано признатото нѣсто на тои свѣтъ, неастраничавано отъ никакви бури. Грѣшатъ всички ония, които поставятъ своя личенъ егонизмъ прѣдъ общитъ интереси, защото най-малкото засѣгане на общото, не може да не се отрази и върху частното. На обществения животъ трѣбва да се гледа по-философски. Пожарътъ, който руши домътъ на съсъда, не може да не застрашава нашата къща.

Това е то общностъ въ дѣлото. Ако ний и за въ бъдеще продължаваме въ крѣпката война при пълно координиране на нашитъ дѣйствиа, резултатътъ не може да бъде другъ, освѣтъ побѣда по етипенъ редъ. Фатална грѣшка правятъ ония, които сѣятъ участието на тои или ои фронтъ, носене вода за чужди воденици. Нашата мѣлница е обща, какъто и да я поставимъ. Дѣлата ни сж таиъ, които надигатъ нѣкои наши събратъ въ Цариградъ за участието на турската войска въ Добруджа, Галиция и Ромъния. Ако съ общи усилия не бѣхме удържали побѣдата надъ нашитъ непрителъ отъ северъ и изгъ, то България щѣше да бъде прѣгазена, но и отъ Европейска Турция ни помѣтъ не щѣше да остане. Днесъ столицата на отоманитъ дължи своето спасение на геройскитъ гробове по добруджанскитъ поля и македонскитъ висини. А нма още да се работи и то все въ това направление.

Това ни дава поводъ да заговоримъ и за политическата страна отъ общността на фронтоветъ. Туиъ е въпросъ вече за материални резултати и придобивки. Последнитъ не могатъ да се свързватъ съ всѣки отдѣленъ фронтъ, защото, както казахме, задачитъ сж общи на цѣлия съюзъ. Цѣла самозащита е да се държатъ области отъ всѣлито и на всѣкъдѣ.

Ний нѣма що да рекламираме отъ Франция, Англия и Италия, обаче, това не значи, че трѣбва да гледаме безинтересно на тѣхнитъ бойни театри. Въ такова же положение бѣхме и въ Врестъ-Литовскъ, гдѣто, при все това, по необходимостъ, трѣбваше да участвуваме живо въ прѣговоритъ. Отъ таиъ ний не сме очаквали никакви териториални придобивки. Не е същото може да се каже за другитъ наши съюзници. Въ Вуфтоа дойде пъкъ нашия редъ, който ний съ негърпенне чакаме отъ година и половина. Тамъ вече се подига единъ въпросъ, който е само нашъ — съдбата на Добруджа. Ний искаме да уредимъ нея въ съгласие съ ония копнежи, които историята ни отъ 40 години е зарегиштровала. Не трѣбва ни за моментъ да се забравя, че ний обрекохме въ 1915 година на гибелъ своето политическо съществуване въ името на единъ завѣтенъ идеалъ, който съживяваше сърдцата на цѣлия български народъ. Ний се радваме, че Турция сж поврѣща отглетитъ ѝ отъ Русия, даже и въ 1878 година земъ, но искаме и спрѣко насъ да се погледне по същия начинъ, когато си вземаме единъ роденъ кѣтъ, какъто е Добруджа.

Замисляте присѣщана неосборността, а та е много опасна за върната бъдеща дружба, на която трѣбва да се обѣгнемъ всички испитани въ бодъ съюзници.

Положението на бойнитъ фронтове.

Възметимъ отъ Шаба на дѣйствующата армия за 9 III. 1918 г.

Македонски фронтъ. При червената стѣна нѣмше патрули доведоха пѣхнѣнци французи, а въ завоя на Черна, при с. Маково, взложихме пѣхнѣнци италианци. Източно отъ р. Черна, въ Мѣгленско и между Вардара и Добранското езеро артилерийската стрѣла отъ врѣме на врѣме отъ двѣтъ страни бѣше по-оживена. Въ прѣдпоозиционното поле, южно отъ Бѣласица, сѣверно отъ Тахинското езеро и при устието на Струме, памата артилерия прогони нѣколко английски разузнавателни отдѣления, като имъ нанесе чувствителни загуби.

Добруджански фронтъ. Примирия.

Съюзнически свѣдѣния.

Палестински фронтъ. Цариградъ. Оживена аеропланна дѣйностъ. Въ нѣкои мѣста артилерийската дѣйностъ бѣ доста оживена.

Берлинъ, 9 II. Едно силно английско нападение при Можи, южно отъ Сваръ, биде отблъснато. По фронта на Лотарингия, въ околността на Бандовилеръ, дѣто прѣди обѣдъ непрителъ прѣнпрѣ една пѣхнѣрна една пѣхнѣнска атака — оживенъ артилерийски бой, който още продължава.

Въздушни боеве.

Берлинъ, 8 III. Лондонъ биде бомбардиранъ отъ нашитъ авиатори на 7 срѣщу 8 мартъ. Забѣляваха се добри резултати.

Послѣдъ.

Берлинъ. Въ сѣверната задрѣтена зона сж погнени отъ 21000 тона.

Непрителски съобщения.

Парижъ. Артилерийска дѣйностъ и разузнавателни скѣтки въ Шампанъ, по дѣсна брѣгъ на р. Моза, при ката 344 въ гората Бомъ и въ Вогезатъ. Нищо друго за отбѣляване.

Т. Дмитровъ.

Да съгъстимъ редоветъ си.

Балканскитъ полуостровъ — абиаката на раздора между сѣверноамериканскитъ държави и главния обектъ на тѣй парочения Източенъ въпросъ — е населенъ съ народи, които рѣдко сж живѣли въ сговоръ. Пѣда нема нѣма на него, какъто да не е падналъ убитъ воинъ въ сражение. И въ днешната свѣтловна война всички народи на полуострова вѣзвяха въ редоветъ на воюващитъ, разпрѣдѣлени въ двѣтъ борами се групировки.

България бѣ ограбена, оскърбена и унижена прѣзъ 1913 год. въ Вукурешъ отъ своитъ съсъди. Ранитъ, нанесени и отъ коварно изѣнчилитъ и бивши съюзници, трѣбваше да се излѣкуватъ. Поробенитъ и тога трѣбваше да се се освободатъ. И ти се присѣдани къмъ съюза, защото само отъ него и бѣ по-дадена искрена рѣка.

Днесъ милиони въоръжени хора стоятъ на кракъ и протегналъ се фронтъ на хиляди километри; всичко е въ движение и всѣки уиъ и всѣка сила сж насочени къмъ една цѣль — побѣдата. Опрени на своята сила, на своята дисциплина и на своя духъ, централнитъ държави (ето вече четвърта година насатъ съкрушителни удари на непрителъ. Тѣ прѣгавиха Волгия, покрита съ крѣпости, нахлуха въ Франция и залягахъ да я ударятъ въ сърдцето, проявяха въ Русия, направиха да потрепери Ита-

— Женагбата, господине, е щастие за една мома. И като, нека българинът да дожара това щастие на българка. Ако пък мой съотечественик не се яви за мене, азъ ще прѣдпоча да си остана мома... А какво ли би казала тая лѣнвойка, ако дѣ-

този обединение на силите става факт. За него свидетелствуват сръбските и албанските планини, житните води на Вардара, както и асното огледало на Охридското езеро, за него разказват тихите води на Хелеспонта и широките равнини на Добруджа, където още не са забравени героическите дела. Много са извършени, но много остава да се довърши.

Взаимното дело на Германия и България трябва да се въздържи и за бъдеще. Не трябва да се забравя, че и тук на Балканите тече един Рокс, това е Дунав. Неговия път трябва да се осигури за бъдещото економическо развитие.

Времето, които сега приживяваме са рмашащи. Тя поставят провинциалните за Германско-Българските отношения. България, заради големите услуги в войната, трябва да добие осъществяване на своите идеали. Една свободна и обединена България е най-голямата гаранция за мира на Балканите. Облегнатата на дъсния бръг на Дунав, тя ще бъде вярна стража на източния път — една от големите дъли на Германия в тази война.

Porto franco.

Свободни пристанища са ония, които се намират вън от режима на митниците и са открити за всички търговски параходи, без разлика на тяхната националност и на естеството на товарите. По една функция, те съставляват една територия, продължение от всички нации. Стоките се разтоварват в обширни амбалажи и без да бъдат засягнати от управлението на митниците, са тук може да се върши всякаква манипулация, да се преработват и пр. подчинявайки се на едно единствено условие — да бъдат внесени наново. В Германия трите стари свободни градове Бремен, Хамбург и Любек са запазили всичкия си свободен пристанищен, своето *Frei Hafen*. Хамбургското свободно пристанище е разположено на дъния бръг на р. Елба. То обгръща, освен големите басейни, едно обширно пространство земя, върху които са построени хангари, магазини, индустриални заведения. Една ограда определя границите на пристанищната зона, дъто по принцип не е позволено да се минава; демент могат да приближават там само лицата, които са заняти на работа в пристанището, а пощ-тия, които са ангажирани с пазенето. Параходите извършват своето движение и работи с товарите без да се подлагат на какъвто и да е било контрол. От друга страна, обаче, никъде продукт не може да се внесе и изнесе в Германска територия без да се заплатят митническите такси. В останалата част на пристанището и в града, митническите антрепорти, временното влизане и пр. функционират паралелно върху най-широка база. В Копенхаген има също, от 1894 година, едно обширно свободно пристанище, което обгръща 61 хектара, от които 36 върху земята и 25 върху водата, с 4 км. кейове. В Генуа има също такова *Porto franco*, обаче, то е ограничено само за известна категория стоки. Гибралтар, Малта, Сингапур са свободни пристанища. Най-сетне, поне на практика, такива са и всички английски портове, благодарение на множеството си дококи, дъто се приемат свободна стока. В Франция *ports — antrepôts* има само в Марселия и Хангър.

Добруджанци, разпространявайте В. „Добруджа“

внимателно и предложено ржата си потисник на нейната родина? Не би ли отворила тя тогава, че предложит да страда ведно с свои народ, отколкото да се създаде подобно неестествено семейно щастие? Как би ли била казала тя, ако освен това би била заставена да съвине състоянието на блда си, за да даде зестра, каквато никога не би дала на свой сънародник, на който не би се осмивал да и поиска?

Мислята, колко сме лишени ние от здраво чувство за лична и народна чест заседа здраво в тайната мн. Тя не ни остави спокоен нито на великодушния обид, сложен от заможен мажорантин, нито в ласката разходка из селото, нито ми позволи да се унеса в гаданията на сътрапевидите си за това, което е било в онова, което трябва да бъде. Искам ли се да замина част по скоро, та дамо разноразното на пътя развдори и мислята ми.

След кратък спор, кой път да предпочете фаворизирания: през Сатляк и Карапча покрай морето за Мангалия или през Дуранкулак, ние посехме през последния път Селим, които скоро сж дошли от последните села на увържи, че пътят край морето е запазен, че е възможно да се мине по него.

Аз сжмалех много, че се лишавам от възможността да се любувам на морето, но нямаше какво да се стори. Обаче скоро, се обидях сам, че напускох били моят сжмаления. Току що излизохме от селото преди нас се показа морето тъй тъмно зелено, каквато бжха посевите по неговото крайбрежие, какви-

По прѣговоритѣ за миръ съ Ромѣния.

Вина от Вукрешъ съобщават: За напредъ, мирните заседания на конференцията ще стават в краския памет „Котрочени“, външе въ Вуфта.

Въ последното заседание на мирната конференция, станало въ замъка Вуфта, биде установенъ планъ, по който ще работи конференцията. Ръши се да се образува четири комитета: политически, воененъ, юридическо-воененъ и търговско-политически, на които ще се разпрѣдѣли работата на конференцията.

Конференцията. Подъ заглавие третия миръ; в. „Политикенъ“, занимаващ се съ сключването на прѣварителния миръ съ Ромѣния, казва между другото: Мирътъ съ Украйна биде нареченъ „житенъ миръ“. Слѣдователно, прѣварителниятъ миръ съ Ромѣния трябва да се назове „Петролейенъ миръ“. Слѣдъ сключенитъ три мира, централнитъ сили така ще уредятъ своето економическо положение, че за економическата война и дума не ще става вече.

Тукъ прѣдавамъ пълния текстъ на прѣварителния миръ, сключенъ между сѣюза и Ромѣния.

Вукрешъ. На 5 того между Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Ромѣния отъ друга се подписа въ Вуфта слѣдния договоръ за прѣварителенъ миръ. Въодушевени отъ общото желание да туратъ край на войната между Германия, Австро-Унгария, България и Турция отъ една страна и Ромѣния отъ друга и, да възстановятъ мира подписанитъ, държавнитъ секретари фонъ Бюлмакъ, като пълномощникъ на Германия, министъръ на външната и крамския домъ и на външнитъ работи графъ Черинъ, като пълномощникъ на Австро-Унгария, подпрѣседателъ на събранията г. д-ръ Момчиловъ, като пълномощникъ на България, Негово Височество великия везиръ Тааматъ паша, като пълномощникъ на Турция, и г. Б. Арджентоу като пълномощникъ на Ромѣния, слѣдъ като прѣвѣриха пълномощия се съгласиха, тъй като подписания на 9 декември 1917 година, въ Фокшани договора за примирие е денонсиранъ на 2 мартъ и е изтекълъ на 5 мартъ въ 12 часа по обѣдъ, то отъ 5 мартъ въ полунощъ 1918 година ще започне, едно 14 денов примирие, което ще може да се денонсира въ срокъ отъ 3 дни. Между подписанитъ има пълно съгласие, че въ това време трябва да се сключи окончателния миръ и то въз основа на слѣдното споразумение:

1. Ромѣния отстъпва на сѣюзнитъ държави Добруджа до Дунавъ;

2. Слѣдъ отъ Четворния сѣюзъ ще иматъ грижата да подържатъ единъ търговски път за Ромѣния, презъ Икстенджа за Черно море;

3. Исканитъ отъ Австро-Унгария? Поправки на австро-унгарско ромѣнската граница се приематъ по принципъ отъ ромѣнска страна;

4. Приематъ се по принципъ и отговоращи на положението економически мѣрки;

5. Ромѣнското правителство се задължава да демобилизира веднага най-малко 8 дивизии отъ ромѣнската армия; демобилизацията ще се ръководи задушно отъ главноото командване на групата армии Македония и отъ ромѣнското главно командване. Щомъ се възстанови мира между Русия и Ромѣния, ще бъдатъ демобилизирани и другитъ части отъ ромѣнската армия, доколкото тѣ не ще бъдатъ необходими за охраната на руско-ромѣнската граница;

6. Ромѣнскитъ войски трябва веднага да изпразнятъ окупираната отъ тяхъ територия на австро-унгарската монархия.

7. Ромѣнското правителство се задължава да поддържа съ всички сили прѣвоза на войски на сѣюзнитъ държави презъ Молдова и Бесарабия къмъ Одесъ;

8. Ромѣния се задължава да устрои веднага на мирнатъ се още на служба офицери на държавитъ, които сж въ война съ Четворния сѣюзъ. Централнитъ

силы осигуряватъ на тѣзи офицери свободенъ пропускъ; 9. Този договоръ влиза веднага въ сила. Въ удостоверение на това пълномощницитъ подписаха настоящия договоръ и сключиха своитъ печати. Направенъ въ 5 екземпляра въ Вуфта, на 5 мартъ 1918 година.

Вина. (Разглеждайки прѣварителния миръ съ Ромѣния, „Фрейденблатъ“ пише: „Продължаването на войната не дава никакви изгледи на нашитъ противници. Последнитъ щастливи известия засилватъ нашата вѣра, че войната ще се свърши благоприятна за насъ. Лондонскитъ договоръ, който задължаваше силитъ, които го подписаха да не сключатъ отдѣленъ миръ, е сжсанъ на втори път. Другитъ вѣстници намиратъ, че условията наложени на Ромѣния сж послѣдница отъ нейното поведение спрямо вѣкошнитъ сж сѣюзници, безъ, обаче, да нахвърлятъ жизненитъ ромѣнски интереси. Особено по отношение на Добруджа „Нойе Фрайе Пресе“ пише: „Присъединението на Добруджа къмъ българското отечество е едно освобождаване. За Ромѣния това е едно наказание за нейнитъ грехове, зложелателностъ и стрѣжеть ѝ да потиска другитъ“. „Райхпостъ“ пише: „Всеобщата война поправи рѣшително ефемернитъ резултати на втората балканска война и създаде така едно ясно и недвусмислено положение.

По мирѣтъ съ Русия.

Женева. На „Petit Journal“ съобщаватъ отъ Петроградъ: Кроншадскитъ събитъ на морацитъ отъзвѣтъ повече да се съпротивлява на сключването на мира съ централнитъ сили и въ заседаниято си миналия петък отъ името на руската флота съ голямо болшинство приемъ прѣдложението на петроградското правителство.

Хага. „Nieuwe Rotterdamse Courant“ пише: Германо-рускитъ миръ, поради неяснота, по който се постигна, и поради условия, при които се сключи, е миръ чрезъ побѣдата. Основната грѣшка на болшевиститъ бжше, че направиха войската негова за нищо прѣди още да бжха сигурни, че тѣхнитъ сѣмимиленици по идея ще послѣдватъ примѣра нмъ. „Handelsblat“ пише, Германската метода за сключване на миръ биде въ значителна степенъ прѣдизвикана отъ Русия. „Vaterland“ окъчествява германо-руския миръ, като окончателно фiasco на английската блокада.

Будапеща. На „Az Est“ съобщаватъ отъ Берлинъ: Въ най-скоро време ще бъде назначенъ германски посланикъ въ Петроградъ. И гражданското пътническо съобщение ще бъде подновено.

Луѓано. „Giornale d'Italia“ обнародва разговоръ съ замѣстника на Кадрона, генералъ Дианъ, който изтъкналъ, каква огромна полза означава за централнитъ сили прѣмахването на източния фронтъ. Вслѣдствие на това на западнитъ сили се налага по-голяма прѣдпазливостъ. Той е увѣренъ, че италианцитъ, слѣдъ като успѣли да спратъ неприятеля, ще се съпротивляватъ и за напредъ героично.

ИЗЪ РУСИЯ.

Петроградъ. Петроградската телеграфна агенция. Въ пълно заседание морацитъ въ Хелзингфорсъ рѣшиха войни да остане на поста си до послѣдната минута. Започнато е вече прѣнасянето на дѣлнитъ прѣдмети. Всички параходи сж напуснали пристанището. Въ Кроншадтъ владѣе спокойствие. Морацитъ сж рѣшени да бранятъ революцията Частитъ червената гвардия бждоха изпратени къмъ Во-

то бжхатъ и около насъ. И ако не бжше оназ тъмна влага, която наврѣмени показва като трѣпни по снагата на човѣка, ако не бжха и сръбзирнитъ грѣбове на лежитъ бразги, прилични отдалечъ на гигантски акули, огрѣли грѣбъ на слънцето, човѣкъ би помислялъ, че и тукъ и тамъ е земя, че тукъ и тамъ сжщитъ посеви и сжщия растежъ на човѣшкия трудъ.

— Това е езерото Сатлякъ. Задъ него пѣкъ пада Шабленското езеро.

— Какъ, ами не е ли това морето?

— Е... онова е морето.

И азъ отпразвихъ погледъ по бича на бай Юрдана. На въ недоумѣние погледнахъ слѣдъ туй съжитнича си, извазъвъ финалсонъ чаповникъ, когото показвахъ да ме придружи до Дуранкулакъ, дѣто имаше държавна работа.

— И азъ мисли като Васъ.

— Не е, не е... Ако бжхме трѣнвали по другъ път, щѣхме да минѣмъ между двѣтъ води.

Принатно е да се съзерцава морето отъ близо и далечъ, но не по-малко приятно е да сложимъ погледа си върху тучинитъ посеви и да чувствуваме, какъ тѣ го поглѣщатъ и, какъ той си почива сръдъ тѣхъ въ сжщото време. А тука земата, леко нахлѣмена, дѣйствително може да стѣпничи по своитъ красоти съ красотитъ на морето. И обзрѣе ли човѣкъ послѣдователно отъ двѣтъ страни на своя път, той безъ друго ще падне въ недоумѣние, кой да прѣдпочете и, на кой повече да се любува... Сръбзирната синена на

посѣвитъ ми, които проблѣсна и се губи отъ очитъ щомъ вѣтрѣтъ разгърне и наклони тѣхнитъ тъмно-зелени стебла или еднообразната сега плоча на морето, сжмашъ че ми частъ отъ колосаленъ глобусъ, направенъ само за да убѣди по нагледенъ начинъ невѣрстани ученици, че земата е валчеста.

Но тѣзи хубави поля сега сж пуста. Никдѣ не се вижда човѣкъ, отъ никдѣ не долита вѣршенъ смѣхъ на безгрижна дѣвоица или макаръ еднѣзъ звукъ отъ цѣфара на спретнатъ ергентъ. И една тѣга вѣе отъ токъ, като че ли нашепватъ на невѣстенъ гласъ, който повече се дѣлава съ око, за нередостната повѣсть на тази земя. А прѣди тукъ и по това време сж кѣтѣли рѣсни, чували се хапотиари и се е изгѣло привенето на хергеде, палаво заиграло подъ мекитъ слънчеви лачи сръдъ отсрѣщнитъ пространства нѣщица.

— Какво бжше тука прѣди? Сѣмашъ, като ги вѣна хората, и земята е друга, — прѣвжана тихото ми съзерцаване бай Юрданъ, посканъ да изрази гласно извазка на своята тѣга, събудена отъ мъртвата тишина край насъ.

— Земята безъ хора не чини а?.. Тѣй искашъ да кажа азъ, — повтори той, мислята си слѣдъ малко вънчване.

— Не чини...

(Слѣдва).

лесно и други пунктове. Мобилизацията продължава. Войниците не чувстват умора и са готови за бой. Ренелз на 20 верста от Ребалз, е взет от бело-гвардейците. Артилерийската дейност позволява да се предположи, че германците напредват.

Стокхолм. Според едно съобщение на Хавас от Петроград съдбата 28 февруари, положението там е не променено. Във града е спокойно. Извънредният мирен против настъпването на германците продължават части от червената гвардия отиват да засилват войските на съвета, особено въ Псков, Английското и французеско посолства напуснали Петроград. Консултат останали.

Лондон. Агенцията Райтер се научава от шведски източник: Японското правителство не е правилно изяснява декларация за някаква акция, която би могла да се наложи от положението въ Русия. Истината е, че японското правителство е пожелало съюзниците си да се изкажат по събитията въ Русия; обаче Япония не е правила никакво военно или друго предложение. Трябва да се забележи, че Япония не се намесва въ войната по силата на известни конвенции съ съюзниците, нито при въвежени условия Япония е имала предвид териториалното разширение. Ако тя бъде принудена да разшири сферата на своята дейност, това тя ще стори, ако се застрашава въ крайния изток сигурността на Япония. Япония се счита отговорна за запазването на мира и сигурността въ далечния изток. Германската опасност съществувала вече въ източния Сибир. Трябва да се изтъкне факта, че японската военна акция се налага от задължението на Япония спрямо Англия, както и от опасността.

Стокхолм. „Политикен“ съобщава, че според един договор между петроградското правителство и правителството въ Хелзингфорс, Русия отстъпва на Финландия северните области до Ледовития океан. Въ замяна на това, пък Финландия отстъпва на Русия морската линия земя, която владее морския път за Петроград.

Следната депеша е отправена от Петроград до Берлин: Виена, Париж, Цариград, София и Севастопол.

„Областният Военно-революционен Щаб“ съобщава следната, получена от Одеса, телеграма:

Въ Одеса е сключен мир съ Румъния. Условието, предложено от съветската власт и приети от Румъния са следните:

1. Румъния се задължава, въ продължение на 2 месеца, да освободи цяла Бесарабия, въ това число и Вандерва.
2. Освободеното място постепенно се заема от руската войска.
3. Властта минава въ истини самоуправление.
4. Въ всеки град се образува милиция от местното население, за защита интересите на последното.
5. Румънските власти се дезентересират от вътрешния живот на Бесарабия.
6. Освобождават се всички руски пълници и арестуваните по политически съображения граждани.
7. Създава се международна комисия, въ която ще влизат двама румънски и двама руски представители, които комисия ще изясни и разреши изникналите конфликти между Русия и Румъния.
8. Румъния се ползува от правото да остави свои отряди въ Бесарабия, който да се грижи за запазването на румънското имущество и румънските жители намирайки се въ Бесарабия.

Местната власт прие от своя страна тия условия и вчера отговори за това на румънското правителство, като е протоколирала още две точки, а именно:

1. Нежелателно изпращане на Американския окръг от румънските войски и
2. Цяла амнистия на румънските дезертьори и политическите престъпници. Румънското правителство е отговорило, че приема тия две точки и мира между Румъния и съветската власт е обезпечен. Румъния не се е съгласила на условията, предложени и от Германия и мирните преговори между тях са претърпели. Германия обаче натиска силно Румъния и последната въобще не капитулира.

Другарь Председател на областния Щаб:

Пирогович.

Верия. „Прогрес де Люн“ съобщава от Париж, че между Днестър и Прут се е образувала република Молдова съ главен град Кишинев. Стокхолм. Според съобщения от Виза, финландските сенати ръшили да провъзгласи Аландските острови за самостоятелна област.

Според в. „Политикен“, революционното правителство въ Хелзингфорс е протестирало против заемането на Аландските острови от Швеция, понеже се касае за финландска земя.

По молбата на Англия, Швейцария е приела защитата на антантските интереси въ Русия. Съ защитата на французеските интереси се ангажира Дания.

Женева. На парижкия „New-York-Herald“ съобщават от Ню-Йорк: Една голяма американска ескадра замина въ четвъртък за Владивосток въ източна Азия.

На „Matin“ съобщават от Ню-Йорк: Изпращането на американска военна ескадра за Владивосток няма официален характер против Русия. Председателят Уилсон щял да земе и по руския въпрос становище, което ще се различава от това на съюзниците, и щял да се погрижи за гарантирането само на американските икономически интереси.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(В. Т. А. и радиотелеграфа).

Сключване договор за мир между Германия и Финландия.

Науен. На 7 март, между Германия и Финландия биде сключен договор за мир, към който се прибави и едно търговско съглашение.

Според тоя договор, между Германия и Финландия прѣстава да съществува положението на война. Договорните страни обещават да живеят за напредъ въ мир и приятелство. Германия обеща грижата да добие признаването на независимостта и самостоятелността на Финландия от страна на всички сили. Финландия не може да отстъпва част от своята територия, на която и да е било чужда сила, безъ за това да се е споразумѣла съ Германия.

По нататък, договора за възбуждането на дипломатическите и консулски сношения, за взаимното отказване от военно обезщетение и от други разпоски, прѣдизвикани от войната, за разликата на цивилните и военни пълници и за създаването на единъ търговско-мореплавателен договор.

Аржентина и съглашението.

Буенос Айерс. Аржентинското правителство е изявило неутралитета си въ единъ благоприятен за антантата смисъл.

Английски заплахвания спрямо Германия.

Науен. Чрезъ холандския прѣдставител, Британското правителство е съобщило въ Берлин, че ако се екзекутират осъдените двама английски офицери, за гдѣто са хвърлили листове по германските линии, английското правителство ще употреби репресалии.

Допълнителните избори въ Ню-Йорк.

Лондон. „Дейли Експрес“ се научава от Ню-Йорк, че въ станалите на 5 мартъ допълнителни избори въ тоя градъ, биде избрани демократите. Съ това, демократите добиватъ болшинство въ прѣдставителската камара.

Гласуването на новия воененъ кредитъ въ Англия.

Лондон. Долната камара се произнесе единодушно за единъ кредитъ отъ 600 милиона фунта стерлинги, прѣдизначенъ за водене на войната.

Хроника

Ханк паша и министър-прѣдседателя. По случай сключването на мира между силите отъ Четворния съюзъ и Русия, шедфъ на турската мисия, турският посланикъ въ Берлинъ и бившиятъ великъ везиръ Ханк паша, е отправилъ до министър-прѣдседателя г. Дръ Радославовъ телеграма, съ която, като го поздравява съ постигнатия успехъ, благодарни му за съдѣйствието, което българската делегация му е указала въ прѣговорите въ защита интересите на неговата страна. Министър прѣдседателя отговори на тая телеграма,

като благодарни на Ханк паша за поздравитѣ и за прѣдставката на указаното отъ България съдѣйствие, г. Радославовъ изразява въ свои отговоръ увѣреностъ, че и Турция, съ която имаме тъй яки връзки и, на която разчитаме въ бъдеще, както и досега, ще окаже пълно подобно съдѣйствие въ защита на нашите народни интереси.

Ерцбергеръ за България. По поводъ последната си рѣчь въ Райхстага, депутатътъ Ерцбергеръ, еденъ отъ водителите на центъра, е получилъ отъ България многобройни поздравителни телеграми.

Въ отговоръ на тѣзи телеграми Ерцбергеръ благодарни за изказаните му поздравни и заявява, че прѣвото дѣло на България остава военна цѣль и на Германия.

Шестата партия освободени отъ Молдова. На 5 тогочувъ Вадени — Враня е била освободена. Шестата група отвлечени въ Молдова добруджанци. Между тяхъ се намиратъ: Жечо Абаджиевъ, Д. Ангеловъ, Г. Атанасовъ, Н. Донеъ, Петъръ Калчовъ, Данко Донковъ, Димитъръ Господиновъ, Юрданъ Хараламбевъ, Георги В. Ивановъ, Кирчо Петровъ, Василъ Рахушевъ, Кочо Савелиевъ, Г. Славовъ и Генчо Мариновъ — отъ Добричъ; Желю Атанасовъ, Киро Атанасовъ, Недѣлко Костановъ, Петъръ Гавраилковъ — отъ Валчикъ; Нилъ Атанасовъ, Иванъ Друмевъ, Георги Табаковъ, — отъ Кивария; Енчо Наневъ, Димитъръ Петровъ — отъ Шабла; Юрданъ Алтѣковачевъ, Никола х. Казакъвъ, Станю Бойчевъ — отъ Баладжа и Димитъръ Симеоновъ отъ Елнджа.

Стоки отъ Украйна. Тия дни замаява за Украйна комисия отъ Дирекцията за стопанствени грижи да закупи хранителни припаси и разни стоки.

Емилкина. Войнишки катихинисъ отъ подполковникъ Николай Сейко. Пето издание, цѣна 1 лв. Преходитъ въ поща на фонда „Черна“.

Таблица

на освободените отъ Молдова — отвлечени
Мѣстоосвобождение: прѣвъ Галацъ — Враня

Разпрѣдѣление по възраст:

Дата на освобождаването	Цѣна на възраст до 10 год. въключително	Юноши и момичета отъ 10 — 18 год. въключително	Жени отъ 18 години нагоръ	Маже отъ 45 год. нагоръ	Всичко
15.II 918	—	—	—	—	1069
1.III 918	272	224	277	138	911
5.III 918	333	276	258	144	1011

Разпрѣдѣление на освободените по мѣстоосвобождение:

Партия на освобо- дените	Дата на освобождения- то	Отъ гдѣ са родомъ	Число на освободи- ните
III	15 II 918 г.	Силистренско	988
		Влахия	41
		Тулчанско	16
		Кюстенджанско	6
		Австрийски поданици	8
			1059
IV	1 III 918 г.	Добришко	39
		с. Алмалин	860
		Влахия	12
			911
V	5 III 918 г.	Добришко	18
		Влахия	3
		Кюстенджанско	1
		Силистренско	989
			1011

Нѣмъ абонатите отъ гр. Тулча. Умоляватъ се всички абонати отъ гр. Тулча, които са получавали вѣстника въ разни села изъ окръга и сега са се върнали въ Тулча да съобщатъ новите си адреси, като посчатъ № на досегашните си адреси.